

Črniški:

Dragi Marijini otroci!

V Južni Afriki, v vasi Wyndal, časte prav lepo presveto Srce Jezusovo. Posebno prve petke obhajajo prav goreče. Nekega prvega četrtega — priprava na prvi petek — je spovedoval pater Ryan do poldneva. Ko je zazvonilo poldan, je zapustil cerkev. Ob vhodu je pa zaslišal, da se nekdo bliža. Mala 3- do 4 letna deklica je vstopila. Nič se ni bala. Pater je ni poznal, toda zdelo se mu je, da jo je že videl v vrtu, med cerkvijo in svojim stanovanjem.

»Kako ti je ime?« jo vpraša.

»Rozebud« (po naše: rožni popek), odgovori deklica in pristavi: »Pestunja je zaspala, pa sem prišla skozi živo mejo k vam.«

»Pa ne bo mama žalostna, ko opazi, da si odšla?«

Deklica se užalosti, da ji gre na jok: »Mama je umrla, ko smo stanovali v drugi hiši. Zdaj sem prav sama.«

Ko sta zapuščala cerkev, je zapazila deklica lepo okrašen kip presvetega Srca Jezusovega. Vprašala je, kdo da je to. Pater ji pove, da Jezus, in jo povabi, naj si kip od bliže ogleda. Rozebud ponavlja: »Jezus, Jezus.« Tega imena še ni slišala. Radovedna opazuje kip. »Zakaj steguje svojo roko? Kaj hoče?« povprašuje.

Pater Ryan ji pove: »Tvoje srce hoče. Hoče to, kar imaš ti najrajši.«

Otrok nekoliko pomisli pa reče: »Cvetice imam najrajši, teh hočem prinesiti Jezusu.« Potem pokaže na ranjeno Jezusovo srce in reče: »Kdo ga je ranil, kdo ga je tako hudo ranil?«

»Judje!« odvrne duhovnik.

»Judje,« ponavlja s premislekom Rozebud. »Pestunja mi je rekla, da sem jaz Judinja. Pa jaz ga nisem ranila. Tega jaz nisem naredila, ne, tega ne.« Vsa se je vznemirila. Komaj jo je pater potolažil. Rekel ji je, da je čas, da gresta domov.

»Daj, da ga poljubim,« prosi otrok. Pater vzdigne deklico h kipu. Rozebud poljubi rano Jezusovo in reče: »Jezus! Ljubim te in se mi smiliš. Ti veš, da te nisem jaz ranila.«

Pred cerkvijo sta se pater in otrok poslovila.

Čez nekaj dni se je sprehajal pater ob ograji. Nekdo ga pokliče. Rozebud je. V obeh rokah ima polno lepih rož. Moli jih proti patru in kliče: »So za Jezusa, prosim, dajte mu jih.« Pater Ryan ji reče: »Rozebud (rožni popek), poznam cvetico, ki bi bila Jezusu bolj všeč kot ves vrt tvojih rož.« Otrok se veselo zasmije. Na klic domačih odhiti. Pater nese cvetje v cerkev. Okrvavljeno je. Otrok se je pri trganju zbodel ob bodicah. Duhovnik pomóli za spreobrnitev Judov, posebno pa še za tega otroka.

Minejo tedni, in pater ne vidi več tega otroka. Skrbi ga, da se je mogoče deklici kaj prigodilo. Opazi, da zdravnik pogosto obiskuje sosedno hišo. Vrtnarja povpraša po Rozebudi. Tako zve, da je deklica bolna in da ima hudo mrzlico. Čez par dni — na prvi petek — zve, da ni več veliko upanja, da Rozebud ozdravi. Vrtnar mu še tudi pristavi: »Otrok blede vsak večer in hoče po sili v vašo kapelico. Komaj zadrže deklico v postelji. Večkrat pravi: ‚Jezus me kliče.‘ Toda to ne more biti, ker je družina judovska.«

Še tisti večer je hotel pater obiskati Rozebudo. Ko je stopil zvečer v hišo, je opazil veliko zmešnjavo. Ko je bila pestunja za nekaj trenutkov zapustila sobo, je otrok vstal in izginil — nihče ni vedel, kam. V vsej hiši ga niso našli. Tudi pater Ryan je deklico iskal, pa zaman. Kar mu šine dobra misel v glavo. Zapusti hišo in odhiti v cerkev. Ni se motil. Rozebud je bila tu. Kakor negoden ptiček je čepela ob vznožju kipa presvetega Srca Jezusovega. Ljubezen do Jezusa jo je prignala sem. Pater

je videl, da deklica umira. Krsti jo. Pokliče jo po imenu, pa otrok ga več ne sliši. Sklonjen nad otrokom sliši pater Ryan tih vzdihljaj: »Jezus kliče — Rozebudo!« Malo telesce se je streslo, in Rozebudina dušica je splavala v večnost.

To zgodbo sem čital v nemškem »Glasniku presvetega Srca Jezusovega za otroke«. Zapisal sem vam jo, da vas spodbode k ljubezni in češčenju presvetega Srca Gospodovega. Porabimo dobro mesec junij — mesec češčenja presvetega Srca Jezusovega!

Prepričan sem, da vas je mnogo, ki častite z veseljem božje Srce Jezusovo. Dne 11. junija obhajamo praznik presvetega Srca. Ta dan — četudi ni šole prost — bomo vendar skrbeli, da gremo k svetemu obhajilu. Potem se bomo pa posvetili božjemu Srcu z molitvico, ki jo najdete v molitveniku za litanijami presvetega Srca. Če ni vaša družina še Jezusu posvečena, prosite Jezusa za to milost. Po drugih deželah je prav mnogo družin že posvečenih presvetemu Srcu. Prosimo Boga, da bi se tudi vse naše družine njemu posvetile.

Gotovo praznujete tudi pri vas prve petke v mesecu? Pobožni ljudje pridejo ta dan, četudi je delavnik, v cerkev k svetemu obhajilu. Ali bi ne mogli tudi vi, otroci, pripomoči, da bi se ta dan sveto opravilo v cerkvi še bolj slovesno obhajalo? Ne bi hoteli — z dovoljenjem gospoda župnika seveda — okrasiti podobo ali oltar presvetega Srca Jezusovega? S petjem bi tudi morda lahko pomagali pri sv. maši? Na vsak način pa glejte, da pristopite v kolikor mogoče velikem številu k mizi Gospodovi. Opozorite drug drugega že prej na prvi petek, da kdo nanj ne pozabi. Ta dan bodite vse bolj zbrani. Varujte se vsakega greha. Dela, ki vam niso prijetna, skušajte ta dan opraviti s posebno vnemo. Vse zoprnosti tega dne prenašajte z veseljem v zadoščenje za grehe, s katerimi toliko ljudi žali dobro Srce Gospodovo. Če vam je mogoče, pohitite tudi popoldne ta dan na kratek obisk v cerkev. Vsak prvi petek v mesecu naj vam pomaga, da se poveča vaša ljubezen do Jezusa. V tem namreč obstoja vsa pobožnost in popolnost.

Dragi otroci! Šolsko leto gre h kraju. Kmalu dobite spričevala. Želim vam, da bi bila lepa.

Spodobi se, da imajo člani naših »Marijinih vrtcev« najboljša spričevala med vsemi učenci. Bo pri vas tako? Če ne bo — mora biti drugo leto drugače. Želim vam vesele počitnice. Pozdravljeni!
Z ljubim Sinom vas blagoslovi — devica Marija!

1. Rešitev mavrice v 9. številki.

Jutranja mavrica lije, večerna pije.

(Dodaj gorenjim črkam spodnje črke po njih znakih!)

2. Rešitev besedne uganke v 9. številki.

M a r j e t a
k o z a r e c
J a k o b
s l o v o
L j u b e l j
H a b a k u k
j e l k a
p a j e k
I g n a c i
d r u ž i n a

Jakob Aljaž.

3. Rešitev skritih imen v 9. številki.

Junij, marec, julij — maj, svečan, april.

4. Rešitev črkovne podobnice v 9. številki.

Ni vse zlato, kar se sveti.

Naročnina za I. 1926/27 ostane nespremenjena. Vrtec in Angelček (po 10 številki) skupaj bosta stala Din 22, Vrtec sam Din 14, Angelček sam Din 8. — Naročnino sprejema „Uprava Vrta“ (Dr. Jož. Demšar) v Ljubljani, Sv. Petra cesta 80, vse spise in rešitve pa „Uredništvo Vrta in Angelčka (stolni kanonik Jož. Volc) v Ljubljani, pred škofijo 8. — Čekovni račun uprave ima številko 10.470.